

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Q[uod] per, oppido, sane &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Qz per,oppido,sane &c.

Qz pro quātū positiū habet, sicut p oppido, sane, ualde, perq; , op-
pidoq; , saneq; , in primis, cū primis, inter primos, inter cæteros, cum
paucis, inter paucos, & significat ferme oia ualde, sic pro eodē appri-
me media longa, ne quid ineptieris, admodū, admodūq; , mirum in
modum, ut q; morosi sunt qui amant, q; doctus tibi uidei qui nihil
appetit. Terē. Reiecit se in eū flens q; familiariter. i.o q; tū familia
riter. Nam pro q; tū ponit q; admiratiue, interrogatiue & ironicos.
Item p doctus. apprime doctus &c. oppido. i. ualde, quasi q; tū oppi-
do sufficeret, & nō pducit media cōtra iepulos, p q; m̄stū suplatiuo
iūxerūt, sed authore Valla cuius hēc sunt oia, melius ponit cū pos-
tiuo. Qz p q; tū etiā docti suplatiuo dedere. sed elegātius dat positiū
uo teste eodē Manci. suplatiuo recte dari pbat p Cesarē. Gel. Apule.
Siliū, Plī, & plures adducit post Manci. Lanci. Nos tñ Vallę elegan-
tiā ex Cice. & Quinti. firmatā sequamur. Qz hoc modo cōparatiuo
nō iungit, neq; em dicimus, q; plures teste Valla, sed cōplures, unde
cōpluscūl apud Gel. Ornate autē loquimur p talia dīminutiua, ue-
luti maiuscūlus me, dulciuscūlus &c. Manci. tñ & Laci. multis nitū
tur, pbare q; plures recte dici, sed forte ex mēdosis codicibus. Tu igi-
tur doctissimū Vallā sequere, permagis dicit Plau. in Bacch. Perma-
gis me iuuare. Idem in Aulula. Sed hoc etiā pulchrū p̄q; , p perq;
nam in quibusdā p dicimus, p per, ut p̄dīues, pclarus &c. Qz p quā-
to rariſſime capi, & cōparatiuo iungit. Virgi. Qz magis illa tremēs
tāto magis effera flāmis. Qz p q; tū positiuo & suplatiuo iungit, cū
uerbis possum, queo, ualeo, aut siſi, ut dicā q; breuiſſime uel q; bre-
uiter potero, ubi pro q; recte posueris, ut & ſepiuſ quidē. Quintili.
in. xij. Nō omittēda hēc pars orōnis, sed exigenda, ut optime possu-
mus. Cice. de orat. Hēc ut breuiſſime dīci potuere, ita a me dīcta ſūt.
de q; idem in Philippicis. Sed reliquū cursum uitę q; quidē pōſſum
breuiter perſtrīngā, & ut potuī breuiter perſtrīnxī, ibi cōparatiuū
breuius ponere nō liceret. Qn tñ suplatiuus adeſt, nolūt q; cū illo cō-
ſtrui, sed cū ybo, ut dicā q; breuiſſime potero. i. q; potero dicā breuiſſime.
Ergo illud plane latinū nō ē. Qz p̄mū nauē intraui exorta est
tēpeſtas, sed dicendū est quātū uel ubi, uel ut p̄mū &c. quia q; p̄mū
significat statim, illīco &c. & unico uerbo contētū est, ut uenīa ad te
q; p̄mū, sed ubi p̄mū significat, quod pueri dīcūt tam cito q;, &
duo uerba requirīt, si ſecūdū fuerit possum, queo, ualeo, forte q; p̄mū
haberet locū, ut dicā q; p̄mū potero, Mallē dicere, dicā ut pri-
mū potero. Illud etiā nota, ubi q; pro q; tū ponit, ibi ipſum q; tū

H

Ioannis Despauterij Niniuitę

poni pōt. Cice. de amicitia. Tāta est inter eos q̄pta maxima pōt morum, studiorūq; distātia. In illo Teren. Post illa tēpora tu scis q̄ int̄ mū te habuerim, positiuus est, sicut proximus, & aliquā postremus. Per, perq̄ &c. etiā uerbis iungūtur, ut p̄uelim, perq; uelim, p̄ placet. Inter hēc nōnunq; aliquid ponit. Idē. per pol q̄ paucos. i. pol perq; paucos, quia perpol latinū non est, licet Perot. & Calepi. ponat. Ni misq; etiā significat ualde cū positiuo. Q; p̄ ualde suplatiuū petit, ut q̄dōctissimus. i. ualde doctus, sed tū casum suplatiuī propriū nō ad̄dimus, teste Valla. Q; etiā cōparatiuīs bene iungūtur, ubi cōparatiōnem dicunt, ut ego tam te doctior q̄ tu me fortior. Cū suplatiuo frequentius. Salu. Q; quisq; pessime fecit tam maxime tutus est. Solent etiā ponit tam & q̄ separatim in significatione uehemētig. Cice. In tam optima causa non debeo timere. i. in tam ualde bona. Tu es homo q̄ iucūdissimus. i. ualde & uehemēter iucūdus. Tam & q̄ p̄ tātū q̄tū, etiā positiuo iungunt, ut es tam bonus q̄ doctus.

Aduerbia in o. & in um.

Quādoquidē ablatiuus cōparatiuorū, p̄ prius est, aduerbia in o ipsi quadrant, & eius uim habet, & nōnunq; superlatiuo, uelutī multo doctior, paulo maior, tāto fortior quāto neruosior. Cice. Quāto superiores sumus, tāto nos summīssius geramus. Quo deterior eo uel hoc fortunatior, quo. i. quāto eo uel hoc. i. tāto pulchellę uoculę. Salomon. Multo melius est nō uouere q̄ uota nō reddere. Quinti. lib. ij. insti. Quo quisq; ingenio minus ualet, hoc se magis attollere ac dilatare conat. de Superlatiuo Catullus. Tanto pessimus omniū poeta, quāto tu optimus omniū patronus. Vim habētia sunt secus, aliē quę idem dicit, post ante pr̄estō, malo, antecedō, antecello, excello, uel excelleo, & his similia. Terē. uerū aliter euenire multo intelligit. Euenit paulo secus, atq; putarā, atq; ac post, aliter, secus, alius &c. significat q̄. Cice. Multo secus euenit. Quinti. At quāto alius fuit ille in sceliciſſimi iuuenis affectus. Salu. Multo p̄estat beneficij q̄ maleſi cij memorē esse. p̄estat, id est melius est, ut m̄lto p̄estat inuidiosum esse q̄ miserandū, multo excellit &c. paulo ante q̄ tu ueni. nos elegātiā p̄cipimus, nā in um. dicitis etiā iūgunt cōparatiuīs & uerbis &c. sed minus elegāter, ut multū p̄estat multū doctior &c. Iuue. Despiciā q̄ sit q̄ntū sublimior atlas. Terē. Frater est ad rem aliquātulū audiōr. Quinti. Negocia paulū tenuiora. Poteris igit̄ sic loqui. citra tñ affectationē, quia nihil odiosius teste Fabio. nam hēc in um potius gaudent positiuo & uerbis, ut multū doctus paulū amat, quātū potes, tātū elabora, non quāto tāto, sed bene paulo, uel paulū post has